

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0109

Nowa strategia leśna UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego (2014/2223(INI))**

(2016/C 346/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego” (COM(2013)0659 final).
 - uwzględniając dokumenty robocze służb Komisji (SWD(2013)0342) i (SWD(2013)0343), załączone do tego komunikatu,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 30 stycznia 2014 r. pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego”,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie realizacji strategii leśnej dla Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”,
 - uwzględniając strategię „Europa 2020”, w tym inicjatywy „Unię innowacji” i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu” (COM(2013)0216),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244),
 - uwzględniając art.52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0126/2015),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nie posiada kompetencji w obszarze rozwoju wspólnej polityki leśnej, lecz niektóre unijne strategie polityczne mogą wpływać na politykę leśną państw członkowskich, podczas gdy to państwa członkowskie podejmują decyzje o odnośnych strategiach politycznych dotyczących leśnictwa i lasów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 413.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- B. mając na uwadze, że choć bez wątplenia jest to dziedzina, za którą odpowiadają państwa członkowskie, przedsiębiorstwa sektora leśno-drzewnego mogą odnieść korzyści z większej i aktywniejszej koordynacji oraz wzmocnienia pozycji tego ważnego sektora gospodarki, który zapewnia zatrudnienie na szczeblu europejskim, szczególnie na obszarach wiejskich, jednocześnie chroniąc ekosystemy i oferując korzyści ekologiczne dla wszystkich bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich;
- C. mając na uwadze, że drewno jest odnawialnym zasobem naturalnym często niedostatecznie wykorzystywanym w Europie i że należy zapewnić racjonalne i zrównoważone wykorzystywanie tego surowca, w tym poprzez ciągły rozwój i wymianę specjalistycznej wiedzy w tej dziedzinie;
- D. mając na uwadze, że lasy są źródłem unikatowej flory, fauny i grzybów;
- E. mając na uwadze, że lasy znacznie różnią się między sobą pod względem wielkości i właściwości, a terytoria niektórych państw członkowskich w przeważającej części pokryte są lasami; mając na uwadze, że lasy objęte zrównoważoną gospodarką leśną mają ogromne znaczenie, jeśli chodzi o tworzenie wartości dodanej na poziomie lokalnym, regionalnym, europejskim i międzynarodowym, gwarantowanie zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczynianie się do społeczeństwa opartego na biogospodarce, korzystny wpływ na zdrowie ludzi, zwłaszcza w regionach dotkniętych trudnościami strukturalnymi, a przy tym w istotny sposób przyczyniają się do ochrony środowiska i klimatu, a także różnorodności biologicznej;
- F. mając na uwadze, że biomasa leśna jest bardzo ważnym źródłem energii odnawialnej; mając na uwadze, że obecnie europejskie lasy odpowiadają za pochłanianie i magazynowanie ok. 10 % dwutlenku węgla emitowanego w UE i z tego względu znacznie przyczyniają się do wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu;
- G. mając na uwadze, że w wyniku urbanizacji naszego społeczeństwa obywatele Unii mają mniejszy kontakt z lasami i posiadają niewielką wiedzę na temat leśnictwa lub jego wpływu na dobrobyt, miejsca pracy, klimat, środowisko, zdrowie ludzi i cały łańcuch wartości, wraz z powiązaniem z ekosystemami w szerszym ujęciu,
- H. mając na uwadze, że w coraz większej liczbie unijnych strategii politycznych stawia się rosnące wymagania dotyczące lasów; mając na uwadze, że wymagania te należy starannie równoważyć, a zapotrzebowaniu na nowe sposoby wykorzystania drewna w biogospodarce oraz na bioenergię musi towarzyszyć oszczędne gospodarowanie zasobami, zastosowanie nowych technologii i respektowanie ograniczeń cechujących zrównoważone dostawy;
- I. mając na uwadze, że leśnictwo europejskie jest oparte na zrównoważonej gospodarce i długofalowym planowaniu oraz że należy położyć jeszcze większy nacisk na egzekwowanie zasady zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach, od lokalnego po globalny, aby tworzyć miejsca pracy, chronić bioróżnorodność, łagodzić zmiany klimatu i przeciwdziałać pustoszczeniu,
- J. mając na uwadze, że należy zwrócić uwagę na gospodarczą, społeczną i środowiskową rolę lasów, także w kontekście ochrony i promowania dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego oraz promowania zrównoważonej (eko)turystyki;
- K. mając na uwadze, że wzrost liczby ludności na świecie oznacza wzrost zapotrzebowania na energię, w związku z czym lasy powinny odgrywać bardziej istotną rolę w przyszłym koszyku energetycznym UE;

Uwagi ogólne – znaczenie lasów, leśnictwa i sektora leśno-drzewnego dla gospodarki i społeczeństwa

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie nowej strategii leśnej UE i towarzyszące mu dokumenty robocze i podkreśla, że strategia leśna UE musi skupiać się na zrównoważonym gospodarowaniu lasami i na ich wielofunkcyjnej roli z punktu widzenia gospodarczego, społecznego i środowiskowego oraz musi zapewnić lepszą koordynację i komunikowanie polityki wspólnotowej bezpośrednio lub pośrednio związanej z leśnictwem; wskazuje w tym kontekście, że coraz liczniejsze europejskie inicjatywy polityczne w obszarach takich jak polityka gospodarcza i polityka zatrudnienia oraz polityka energetyczna, środowiskowa i klimatyczna wymagają większego udziału sektora leśnego;
2. podkreśla potrzebę bardziej systematycznego ustalania wartości usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy oraz uwzględniania jej w procesie decyzyjnym zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

3. wskazuje, że jedynie zdrowe i stabilne lasy górskie mogą w pełni spełniać funkcje ochronne dla ludzi i przyrody poprzez przeciwdziałanie zejściom lawin i lawin błotnych oraz odgrywanie roli naturalnej ochrony przeciwpowodziowej; podkreśla, że w związku z tym w szczególności niezbędna jest komunikacja transgraniczna;
4. zwraca w związku z tym uwagę, że należy ukrócić wszelkie próby uwspólnotowienia leśnictwa oraz że trzeba respektować lokalność i regionalność tego sektora oraz kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie, jednocześnie poszukując spójności między odpowiednimi kompetencjami UE i państw członkowskich;
5. zaznacza, że lasy UE cechuje wielka różnorodność, w tym znaczne różnice pod względem własności, rozmiarów i charakteru lasów oraz związanych z nimi wyzwań;
6. podkreśla, że strategia leśna UE musi uwzględniać fakt, że lasy pokrywają ponad połowę terytorium niektórych państw członkowskich oraz że lasy objęte zrównoważoną gospodarką leśną mają ogromne znaczenie, jeśli chodzi o tworzenie wartości dodanej na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz gwarantowanie miejsc pracy na obszarach wiejskich, a przy tym wnoszą istotny wkład w środowisko;
7. podkreśla szczególnie wartościową pozycję stabilnych lasów mieszanych, w których rosną przystosowane do lokalnych warunków rodzime gatunki drzew, a także istotną rolę, jaką lasy mieszane odgrywają w ekosystemach oraz ich wkład w różnorodność biologiczną;
8. wzywa państwa członkowskie do wspierania właścicieli lasów w ich staraniach na rzecz ochrony, a także zakładania typowych dla danego miejsca rodzimych lasów mieszanych;
9. wyraża rozczarowanie faktem, że warunki pracy pracowników leśnych nie są ujęte w proponowanej strategii jako punkt odniesienia, i zwraca się do Komisji, aby uwzględniła inteligentną organizację pracy, wysokie normy w dziedzinie technologii i miejsca pracy wysokiej jakości;
10. zauważa, że europejski sektor leśny zatrudnia obecnie 3 mln obywateli europejskich, oraz podkreśla, że osiągnięcie jego długoterminowej konkurencyjności może zapewnić wyłącznie wysoko wykwalifikowana siła robocza;
11. uważa, że w strategii leśnej UE należy określić warunki umożliwiające powstanie odpowiedniej bazy dydaktycznej na terenie Unii oraz wyszkolenie pracowników, aby mieli oni pełną wiedzę o aktualnych wyzwaniach i zagrożeniach dotyczących sektora leśnego, jak również o zasadach bezpieczeństwa nieodłącznie związanych z gospodarką leśną;
12. zwraca uwagę, że potrzebna jest kompleksowa i całościowa wspólna strategia, oraz z zadowoleniem przyjmuje uznanie gospodarczej, środowiskowej i społecznej roli lasów i sektora leśno-drzewnego w UE oraz zapewnianych przez nie korzyści;
13. uważa, że uznanie tego faktu stanowi solidną podstawę do wspierania sektora leśnego w UE, m.in. w sprawach takich jak zapobieganie kłęskom żywiołowym w lasach i zarządzanie w sytuacji takich kłęsk, poprawa w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami, zwiększenie konkurencyjności, pobudzenie zatrudnienia, wzmocnienie przemysłu leśno-drzewnego oraz ochrona funkcji ekologicznych;
14. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywa biogospodarka w realizacji określonych przez Komisję nowych priorytetów wzrostu, zatrudnienia i inwestycji;
15. przyznaje, że UE ma do odegrania pewną rolę we wspieraniu krajowych polityk w celu osiągnięcia aktywnej, wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej, obejmującej gospodarowanie różnymi typami lasów, oraz we wzmocnieniu współpracy w celu pokonania zwiększonych zagrożeń transgranicznych, takich jak pożary lasów, zmiana klimatu i kłęski żywiołowe lub inwazyjne gatunki obce;
16. uważa, że w strategii należy poświęcić większą uwagę problemowi chorób drzew, takich jak zamieranie dębu, które powoduje straty na plantacjach dębu korkowego w Portugalii, Francji i Hiszpanii, a także wpływa na obszary specjalnej ochrony i rezerwat biosfery;
17. podkreśla, że przewidywany wzrost popytu na drewno jest jednocześnie szansą i wyzwaniem dla lasów i wszystkich sektorów leśno-drzewnych, zwłaszcza że oczekuje się, iż na skutek zmiany klimatu susze, pożary, wichury i szkodniki będą niszczyć lasy częściej i dotkliwiej; w tym kontekście zwraca uwagę na potrzebę ochrony lasów przed tymi narastającymi zagrożeniami oraz na potrzebę pogodzenia ich funkcji produkcyjnej i ochronnej;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

18. z zadowoleniem przyjmuje działania mające na celu zwiększenie pokrywy leśnej, zwłaszcza z wykorzystaniem gatunków rodzimych, na obszarach nienadających się do produkcji żywności, a w szczególności w bliskim sąsiedztwie obszarów miejskich, z myślą o łagodzeniu negatywnych skutków upałów, ograniczeniu zanieczyszczenia i budowaniu więzi między ludźmi a lasami;
19. zdecydowanie popiera Komisję w dążeniu do tego, by w zrównoważony sposób wspierać związane z lasami zatrudnienie i tworzenie dobrobytu;
20. podkreśla ważną rolę zrównoważonej produkcji i wykorzystywania drewna i innych materiałów pochodzenia leśnego, takich jak korek i produkty drewnopochodne, w tym włókna tekstylne, w tworzeniu zrównoważonych modeli gospodarczych i zielonych miejsc pracy;
21. wzywa Komisję, aby przeanalizowała trudności z zaopatrzeniem na kolejnych etapach łańcucha dostaw związane ze wzrostem popytu w państwach trzecich, szczególnie na okrągłaki, oraz wspierała ten sektor;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia zachęt, tak aby coraz liczniejsza grupa kobiet będących właścicielkami lasów uzyskała specjalne porady i wsparcie w zakresie aktywnego i zrównoważonego gospodarowania swoimi lasami;
23. zaznacza, że ok. 60 % lasów w UE to lasy prywatne, a liczba prywatnych właścicieli lasów sięga 16 mln, oraz podkreśla w tym kontekście znaczenie własności i tytułów prawnych i popiera wszelkie działania umożliwiające zorganizowanym grupom interesów udział w dialogu na rzecz rozwoju i wdrażania zrównoważonej gospodarki leśnej oraz poprawę wymiany informacji;
24. zwraca uwagę, że właściciele lasów to kluczowe podmioty na obszarach wiejskich, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli leśnictwa i agroleśnictwa w programie rozwoju obszarów wiejskich w ramach WPR na lata 2014–2020;
25. uważa, że strategia leśna UE zostałaby lepiej wdrożona, gdy wspierała ją odpowiednia koordynacja z wykorzystaniem dostępnych środków UE, w tym środków pochodzących z EFRROW;
26. podkreśla, że przed państwami członkowskimi i regionami stoi szansa na wykorzystanie dostępnych środków w ramach odpowiednich programów rozwoju obszarów wiejskich, wsparcie zrównoważonej gospodarki leśnej i pobudzenie agroleśnictwa oraz zapewnienie środowiskowych dóbr publicznych, takich jak produkcja tlenu, pochłanianie dwutlenku węgla i ochrona upraw przed zjawiskami klimatycznymi, a także pobudzenie lokalnych gospodarek i tworzenie zielonych miejsc pracy;
27. uznaje konieczność usprawnienia transportu i logistyki w odniesieniu do gospodarki leśnej i pozyskiwania drewna; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do opracowania zrównoważonych systemów logistycznych i systemów pozyskiwania drewna, charakteryzujących się mniejszym negatywnym wpływem na klimat, obejmujących wykorzystywanie pojazdów ciężarowych i statków zasilanych zrównoważonym biopaliwem, a także do wykorzystywania kolei na szerszą skalę; zachęca do tego, aby w tym celu korzystać z unijnych funduszy strukturalnych oraz programów rozwoju obszarów wiejskich;
28. uznaje społeczną rolę lasów związaną z fizycznym i psychicznym zdrowiem obywateli oraz fakt, że dobra publiczne zapewniane przez lasy mają wysoką wartość środowiskową i rekreacyjną i pozytywnie wpływają na jakość życia, w szczególności poprzez dostarczanie tlenu, pochłanianie dwutlenku węgla, filtrowanie powietrza, magazynowanie i filtrowanie wody, kontrolę erozji oraz ochronę przed lawinami, a także zapewnianie miejsca do aktywności na wolnym powietrzu;
29. zachęca do tworzenia połączeń transportu publicznego między obszarami miejskimi a lasami w celu ułatwienia dostępu do lasów i terenów zalesionych;
30. zwraca uwagę na znaczenie innych działań związanych z lasami, takich jak pozyskiwanie produktów pochodzenia leśnego innych niż drewno, np. grzybów czy owoców, a także wypas zwierząt oraz hodowla pszczół;
31. wzywa Komisję, aby promowała działalność gospodarczą, która może służyć jako źródło surowców dla przemysłu farmaceutycznego, kosmetycznego i spożywczego i być wykorzystywana jako alternatywna metoda zwalczania bezrobocia i wyludniania się obszarów wiejskich, a także promowała produkty będące wytworem tej działalności jako korzystne dla zdrowia ludzkiego;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Oszczędne gospodarowanie zasobami – drewno jako surowiec trwały (zrównoważona gospodarka leśna)

32. podkreśla, że zarówno wykorzystanie drewna i innych pozyskanych produktów drzewnych jako odnawialnych surowców przyjaznych klimatowi, jak i zrównoważona gospodarka leśna mają istotną rolę do odegrania w realizacji celów społeczno-politycznych UE takich jak transformacja energetyki, łagodzenie zmiany klimatu i adaptacja do niej oraz realizacja celów strategii „Europa 2020” i celów w zakresie różnorodności biologicznej; zauważa, że brak aktywnej gospodarki leśnej byłby sprzeczny z tymi celami;

33. zaznacza, że lasy objęte gospodarką leśną mają większą zdolność do absorpcji CO₂ niż lasy nią nieobjęte, oraz podkreśla znaczenie zrównoważonej gospodarki leśnej dla maksymalizacji potencjału lasów UE w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla;

34. uważa, że lasów nie należy uznawać wyłącznie za pochłaniacze dwutlenku węgla;

35. podkreśla potrzebę zagwarantowania wydajnego wykorzystywania i ponownego wykorzystywania europejskich zasobów leśnych i materiałów drzewnych jako sposobu na ograniczenie deficytu handlowego UE, poprawę samowystarczalności UE w zakresie drewna, pobudzenie konkurencyjności sektora leśnego, przyczynienie się do ograniczenia niezrównoważonej gospodarki leśnej, ochronę środowiska naturalnego oraz ograniczenie wylesiania w państwach poza UE;

36. zdecydowanie popiera oszczędne wykorzystywanie drewna jako odnawialnego, uniwersalnego surowca o ograniczonej dostępności i opowiada się przeciwko ustalaniu prawnie wiążących przepisów dotyczących priorytetów w zakresie wykorzystywania drewna, ponieważ nie tylko ogranicza to rynek energetyczny i opracowywanie nowych i innowacyjnych sposobów wykorzystywania biomasy, lecz także jest niewykonalne na niektórych obszarach oddalonych i obszarach wiejskich, już z samych względów infrastrukturalnych;

37. popiera podejście oparte na otwartym rynku i zapewnienie swobody wszystkim jego uczestników poprzez priorytetowe traktowanie drewna pochodzącego ze źródeł lokalnych, aby ograniczyć do minimum ślad węglowy generowany przez transport zagraniczny oraz pobudzić zrównoważoną produkcję lokalną;

38. uważa za konieczne – ze względu na to, że część największych w Unii zasobów biomasy znajduje się w regionach o najmniejszej gęstości zaludnienia i najbardziej oddalonych – by strategia w pełni uwzględniała również specyfikę tych regionów;

39. uznaje wartość drewna do celów energetycznych, postrzegając takie wykorzystanie jako sposób na zwalczanie ubóstwa energetycznego, przyczynienie się do realizacji celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określonych w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz tworzenia nowych możliwości biznesowych;

40. jest zdania, że nowa strategia leśna powinna umożliwić zacieśnienie współpracy na rzecz strukturyzacji przemysłu drzewnego i konsolidacji podmiotów w celu zapewnienia lepszego wykorzystania zasobów leśnych;

41. uważa, że zrównoważona gospodarka leśna musi być oparta na szeroko rozpoznawalnych i akceptowanych zasadach i narzędziach, takich jak kryteria i wskaźniki zrównoważonej gospodarki leśnej, które muszą zawsze odnosić się do całego sektora niezależnie od końcowego przeznaczenia drewna;

42. popiera zamiar Komisji, by wraz z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami opracować ambitny, obiektywny i oparty na danych naukowych zestaw kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonej gospodarki, podkreślając, że kryteria te powinny być dostosowane do wymogów konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie (Forest Europe)⁽¹⁾, które tworzą ogólnoeuropejską podstawę dla spójnej sprawozdawczości w sprawie zrównoważonej gospodarki leśnej oraz podstawę dla certyfikacji związanej ze zrównoważonym rozwojem, z uwzględnieniem zróżnicowania rodzajów lasów w Europie;

43. uznaje, że rosnący popyt na materiały pochodzenia leśnego, wynikający głównie z rozwoju energii odnawialnej z biomasy, wymaga nowych sposobów zwiększenia dostępności drewna w celu zapewnienia zrównoważonej gospodarki leśnej;

⁽¹⁾ Forest Europe – konferencja ministerialna w sprawie ochrony lasów w Europie, Międzyrządowy Komitet Negocjacyjny na rzecz zawarcia prawnie wiążącego porozumienia o lasach w Europie: <http://www.foresteurope.org/>.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

44. odnotowuje znaczne postępy w negocjacjach prowadzonych w ramach Forest Europe dotyczących „Europejskiej konwencji w sprawie lasów”⁽¹⁾, mającej stanowić wiążące ramy dla zrównoważonej gospodarki leśnej i lepszego zrównoważenia interesów w polityce leśnej, oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do dołożenia wszelkich niezbędnych starań w celu wznowienia tych negocjacji i zapewnienia ich pozytywnego wyniku;

45. jest zdania, że plany dotyczące gospodarki leśnej lub równoważne instrumenty mogą być ważnymi strategicznymi instrumentami służącymi realizacji konkretnych środków na poziomie indywidualnych przedsiębiorstw, długoterminowemu planowaniu oraz wdrożeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach europejskich; podkreśla jednak, że wdrożenie konkretnych środków zawartych w tych planach na szczeblu gospodarstw leśnych musi nadal podlegać przepisom krajowym;

46. wzywa państwa członkowskie – zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności – do monitorowania i wspierania realizacji planów dotyczących gospodarki leśnej bez tworzenia niepotrzebnego obciążenia administracyjnego;

47. z zadowoleniem przyjmuje wyraźny rozdział między planami dotyczącymi gospodarki leśnej a planami dotyczącymi gospodarowania w ramach sieci Natura 2000;

48. wskazuje, że plany dotyczące gospodarki leśnej są jedynym warunkiem uzyskania unijnych funduszy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przez beneficjentów posiadających gospodarstwa o rozmiarze powyżej określonego progu oraz że lasy o rozmiarze poniżej progu są wyłączone; zauważa ponadto, że uznane mogą zostać także równoważne instrumenty;

49. wzywa państwa członkowskie, aby w pełni korzystały z tej dostępnej elastyczności podczas wdrażania przepisów, z korzyścią przede wszystkim dla mniejszych podmiotów;

50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia zachęt i wspierania nowych modeli gospodarczych, np. grup producentów, i tym samym do zachęcania drobnych prywatnych właścicieli lasów do aktywnego i trwałego gospodarowania własnymi lasami;

51. stwierdza, że dla właściwego wdrożenia strategii bardzo ważny jest konkretny długoterminowy plan działania, w którym zostanie podkreślona waga zrównoważonego wykorzystania drewna uzyskanego w wyniku mobilizacji zasobów leśnych dla zapewnienia wartości dodanej i tworzenia miejsc pracy oraz zostaną przewidziane środki wsparcia dla prywatnych przedsiębiorstw leśnych i organizacji właścicieli lasów;

52. podkreśla, że skuteczne zarządzanie zasobami powinno obejmować programy wsparcia dla zalesiania powierzchni niezdatnych dla rolnictwa, a także dla tworzenia pasów leśnych;

Badania i rozwój – kształcenie i szkolenie zawodowe

53. uznaje za priorytet praktyczne zastosowanie badań naukowych, ponieważ na nowych pomysłach może skorzystać cały sektor, a przemysł drzewny ma duży potencjał w zakresie wzrostu; uważa również, że dalsze inwestycje w innowację w tym sektorze mogą doprowadzić do powstania nowych nisz produkcyjnych oraz wydajniejszych procesów, które zapewniłyby inteligentniejsze wykorzystywanie dostępnych zasobów i mogłyby ograniczać do minimum niekorzystny wpływ na zasoby leśne;

54. wzywa Komisję do zweryfikowania europejskich programów badawczych i rozwojowych („Horyzont 2020”) i programu na rzecz konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) pod kątem priorytetów w zakresie leśnictwa i obróbki drewna oraz do opracowania, w stosownych przypadkach, nowych instrumentów dla sektora leśno-drzewnego i do promowania ukierunkowanych badań nad efektywnymi pod względem kosztów rozwiązaniami dla nowych i innowacyjnych produktów z drewna z myślą o wsparciu rozwoju biogospodarki opartej na drewnie;

55. z zadowoleniem przyjmuje korzyści płynące z wymiany najlepszych praktyk i aktualnej wiedzy o lasach między państwami członkowskimi oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby promowały wymianę między przemysłowcami, naukowcami i producentami;

56. podkreśla znaczenie wspierania programów ramowych UE na rzecz badań naukowych, rozwoju i innowacji z myślą o osiągnięciu inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego, produktach o wyższej wartości dodanej, czystszych technologiach i znacznym postępie technologicznym, w szczególności w rafinacji biopaliw i w przemysłowym budownictwie drewnianym, jak i w przemyśle motoryzacyjnym i tekstylnym;

⁽¹⁾ Zob.: <http://www.forestnegotiations.org/>

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

57. przypomina, że według Komisji Europejskiej w 2009 r. biogospodarka stanowiła rynek o szacowanej wartości ponad 2 bln EUR, zapewniający zatrudnienie 20 mln obywateli i liczący 9 % wszystkich miejsc pracy w UE;
58. zauważa, że każde euro zainwestowane w badania i innowacje w obszarze biogospodarki w ramach programu „Horyzont 2020” przyniesie wartość dodaną w wysokości około 10 EUR; podkreśla, że lasy odgrywają obecnie kluczową rolę w biogospodarce i będą ją odgrywać również w przyszłości;
59. uważa, że należy zachęcać do zastępowania surowców opartych na ropie naftowej lub surowców energochłonnych drewnem i pozyskanymi produktami drzewnymi, stosownie do postępu badań i technologii, oraz że może to pozytywnie przyczynić się do dalszych osiągnięć w łagodzeniu zmiany klimatu oraz do tworzenia miejsc pracy;
60. podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny kosztów wszystkich przepisów UE mających wpływ na łańcuchy wartości sektora leśno-drzewnego w celu eliminacji wszelkich zbędnych i uciążliwych wymogów biurokratycznych oraz utworzenia ram sprzyjających zwiększeniu długoterminowej konkurencyjności przemysłu w zrównoważony sposób, jak również wspierających zasadę, zgodnie z którą wnioski ustawodawcze dotyczące sektora leśnictwa i łańcuchów wartości sektora leśno-drzewnego należy uważnie przeanalizować w ramach oceny skutków;
61. uważa, że poszerzanie wiedzy na temat lasów ma bardzo duże znaczenie dla obszaru badań i że do wdrożenia strategii leśnej niezbędne jest zapewnienie wiarygodnych informacji;
62. odnotowuje dostępność informacji i zasobów monitorowania w ramach programu Copernicus, a także pozostałych inicjatyw kosmicznych na szczeblu europejskim, oraz zaleca zwiększenie wykorzystania tych zasobów i narzędzi;
63. zwraca uwagę, że krajowe inwentaryzacje zasobów leśnych zapewniają kompleksowe monitorowanie stanu lasów i uwzględniają aspekt regionalny, a jednocześnie spełniają wymóg dotyczący ograniczenia biurokracji i kosztów;
64. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz utworzenia Europejskiego Systemu Informacji o Lasach, bazującego na danych krajowych, i inicjatywy na rzecz poprawy porównywalności nowych i istniejących danych, oraz wyraża z tego powodu nadzieję na to, że pogłębiona zostanie analiza danych dotyczących ekonomii i zatrudnienia w gospodarce leśnej i przemyśle drzewnym;
65. podkreśla w szczególności, że aby wspomóc proces zrozumienia trendów w leśnictwie i jego dostosowanie do zmiany klimatu, powinny istnieć zbiory danych obejmujących dłuższy okres;
66. jest zdania, że wykwalifikowana i właściwie wyszkolona siła robocza ma kluczowe znaczenie dla udanej realizacji zrównoważonej gospodarki leśnej i wzywa Komisję i państwa członkowskie do przygotowania działań i wykorzystania, w miarę możliwości, istniejących europejskich instrumentów, takich jak Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS) i europejskie programy edukacyjne („ET 2020”), w celu wsparcia zastępowalności pokoleń i przeciwdziałania niedoborowi wykwalifikowanej siły roboczej w leśnictwie;
67. zachęca Komisję do wspierania kampanii informacyjnych dotyczących sektora oraz przedstawiających możliwości, jakie oferuje on w zakresie zwalczania bezrobocia i wyludnienia, a także zwiększających jego atrakcyjność dla młodych ludzi;
68. jest zdania, że należy opracować programy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego, w szczególności także dla osób rozpoczynających działalność w leśnictwie i młodych leśników, a także osób zatrudnionych obecnie w przemyśle budowlanym w celu zwiększania ich świadomości na temat możliwości, jakie niesie ze sobą wykorzystanie drewna, aby zagwarantować transfer wiedzy dotyczącej gospodarki leśnej i sektorów znajdujących się na kolejnych szczeblach łańcucha dostaw;
69. uznaje, że zrównoważone gospodarowanie podczas całego cyklu życia produktów leśnych może znacząco przyczynić się do osiągnięcia celów zielonej gospodarki, szczególnie tych, które dotyczą łagodzenia zmiany klimatu oraz efektywnego wykorzystania zasobów;
70. uważa, że państwa członkowskie powinny wspierać zrównoważone wykorzystywanie produktów leśnych w sektorze budowlanym, w tym przy budowie tańszych domów z surowców pozyskiwanych w zrównoważony sposób;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

71. zwraca uwagę na znaczenie tradycyjnych wartościowych zastosowań, które wciąż charakteryzują się dużym potencjałem wzrostu, takich jak wykorzystywanie drewna w budownictwie i do produkcji opakowań;
72. zauważa, że aktualny rozwój technologiczny umożliwia budowanie wysokowydajnych budynków mieszkalnych, do budowy których wykorzystuje się głównie drewno, a co za tym idzie – znaczne ograniczenie emisji CO₂ w sektorze budowlanym;
73. podkreśla, że przepisy dotyczące wykorzystania drewna do celów budowlanych obowiązujące w państwach członkowskich są zróżnicowane; w związku z tym apeluje o zobowiązanie się do przyjęcia unijnych przepisów służących popularyzacji wykorzystania drewna w budownictwie;
74. wzywa państwa członkowskie do opracowania inicjatyw na rzecz wsparcia transferu wiedzy i technologii oraz do pełnego wykorzystania istniejących unijnych programów na rzecz wsparcia badań i innowacji w leśnictwie i sektorze leśno-drzewnym;
75. zauważa, że w badaniach naukowych i technologicznych istnieją istotne braki w danych dotyczących dostosowania leśnictwa do zmiany klimatu, w tym w badaniach na temat wpływu zwiększonej liczby szkodników i chorób, które stwarzają poważne zagrożenie dla europejskich lasów i sektorów związanych z leśnictwem;
76. zachęca państwa członkowskie i Komisję do podejmowania działań propagujących wiedzę na temat gospodarczej, środowiskowej i społecznej roli lasów europejskich i europejskiej gospodarki leśnej, a także podkreślających znaczenie zrównoważonej biogospodarki opartej na lasach i drewnie jako na jednym z głównych odnawialnych surowców UE;
77. uważa za ważne wspieranie prac naukowo-badawczych nad racjonalnym wykorzystaniem biomasy i szybko rosnących roślin energetycznych oraz opracowanie modelu zachęty gospodarczej na rzecz wykorzystania biomasy z odpadów;

Światowe wyzwania – ochrona środowiska i zmiana klimatu

78. podkreśla, że zrównoważona gospodarka leśna ma pozytywny wpływ na różnorodność biologiczną i łagodzenie zmiany klimatu oraz może ograniczyć ryzyko pożarów lasów, inwazji szkodników i występowania chorób;
79. podkreśla, iż Unia uzgodniła, że do 2020 r. należy powstrzymać utratę różnorodności biologicznej i degradację usług ekosystemowych, w tym zapyłania, oraz utrzymać ekosystemy i ich usługi, jak również odtworzyć co najmniej 15 % zdegradowanych ekosystemów; dodaje, że ponadto Unia uzgodniła, iż gospodarka leśna musi być zrównoważona, a lasy, ich różnorodność biologiczna i zapewniane przez nie usługi muszą być chronione i w miarę możliwości wzmacniane, a także musi zostać zwiększona odporność lasów na zmianę klimatu, pożary, wichury, szkodniki i choroby; ponadto podkreśla zatem potrzebę opracowania i wdrożenia odnowionej unijnej strategii leśnej, która uwzględni wielorakie potrzeby i zalety lasów oraz przyczyni się do bardziej strategicznego podejścia do ochrony i poprawy stanu lasów, w tym poprzez zrównoważoną gospodarkę leśną⁽¹⁾;
80. dodaje, że inne obszary tematyczne powinny zostać pogłębione, w szczególności problem nadmiernego występowania roślinożerców, zdrowie lasów i ułatwienia dla zrównoważonej produkcji drewna, zasoby genetyczne lasów, środki na rzecz zwalczania pożarów i zapobiegania ich powstawaniu oraz zapobieganie erozji gleb i odbudowa pokrywy roślinnej;
81. uznaje, że uprawy leśne o krótkiej rotacji mogłyby zapewnić zrównoważoną biomasę drzewną, pozwalając na zachowanie niezbędnej powierzchni lasów i ograniczając ryzyko erozji gleby i osunięć ziemi na gruntach odłogowanych lub leżących odłogiem;
82. apeluje do Komisji i państw członkowskich o podjęcie konkretnych działań zmierzających do osiągnięcia celu 5 z Aichi, zgodnie z którym do 2020 r. należy zmniejszyć co najmniej o połowę, a w miarę możliwości obniżyć do poziomu bliskiego zeru wskaźnik zanikania wszystkich siedlisk przyrodniczych, w tym lasów, a także znacznie ograniczyć ich degradację i rozdrobnienie;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działania w zakresie środowiska do 2020 r. – „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

83. apeluje do państw członkowskich o opracowanie krajowej polityki leśnej w taki sposób, by w pełni uwzględnić znaczenie lasów dla ochrony różnorodności biologicznej, zapobiegania erozji gleby, zapewniania pochłaniania dwutlenku węgla i oczyszczania powietrza oraz dla utrzymania obiegu wody;
84. zwraca uwagę, że biogospodarka jako kluczowy element inteligentnego i ekologicznego wzrostu w Europie jest niezbędna do realizacji celów inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” – „Unia innowacji” i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” i że drewno jako surowiec odgrywa istotną rolę w dążeniu ku gospodarce opartej na biomasie;
85. podkreśla potrzebę pilnego określenia skutków cieplarnianych różnych zastosowań biomasy leśnej do celów energetycznych oraz potrzebę wskazania zastosowań, które mogą przynieść największe korzyści z punktu widzenia łagodzenia zmiany klimatu w perspektywie czasowej stosownej dla strategii;
86. uważa, że należy promować wdrażanie koncepcji biogospodarki przy jednoczesnym poszanowaniu zrównoważonych granic podaży surowca, by sprzyjać efektywności gospodarczej sektora leśno-drzewnego dzięki innowacji i transferowi technologii;
87. apeluje o to, aby bardziej wspierać różnorodne produkty leśne, a także dbać o to, by różnego rodzaju zapotrzebowanie na produkty leśne było wyważone i oceniane w kontekście zrównoważonego potencjału podaży oraz innych funkcji i usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy;
88. jest głęboko zaniepokojony tempem, w jakim postępuje wylesienie na świecie, zwłaszcza w krajach rozwijających się i często w konsekwencji nielegalnego pozyskiwania drewna;
89. popiera mechanizmy na rzecz wspierania kompleksowego rozwoju gospodarki leśnej w kierunku bardziej zrównoważonego wykorzystania i wskazuje przy tym w szczególności na dyrektywę Unii Europejskiej dotyczącą drewna ⁽¹⁾, której celem jest zwalczanie nielegalnego pozyskiwania drewna i wprowadzania tak pozyskanego drewna pochodzącego z krajów trzecich na rynek europejski, jak również na system zezwoleń na przywóz drewna do UE (FLEGT) ⁽²⁾ i na stosowne umowy o dobrowolnym partnerstwie;
90. wzywa Komisję do opublikowania oczekiwanego przeglądu funkcjonowania i skuteczności rozporządzenia UE w sprawie drewna oraz podkreśla, że nowe rozporządzenie powinno być proporcjonalne i uwzględniać możliwości ograniczenia zbędnych kosztów i wymogów sprawozdawczych, które obciążają właścicieli terenów zalesionych i leśników w Europie, w sposób niepodważający zapisanych w nim celów;
91. jest zdania, że z uwagi na wyzwania, jakie stawiają globalne ocieplenie i zmiana klimatu, ekosystemy i populacje gatunków, aby być odporne, muszą być zdrowe, zróżnicowane pod względem biologicznym i silne;
92. podkreśla możliwości wynikające z obszarów Natura 2000, gdzie za sprawą wyjątkowych zasobów naturalnych można wytwarzać produkty leśne i świadczyć odpowiednie usługi odznaczające się wysoką jakością środowiskową i kulturową;
93. podkreśla znaczenie zdrowych ekosystemów leśnych w kontekście zapewniania siedlisk zwierzętom i roślinom, ale podkreśla, że słuszne przepisy, takie jak dyrektywa siedliskowa, wpływają na decyzje dotyczące gospodarki gruntowej i należy je wdrażać z poszanowaniem zasady proporcjonalności;
94. uznaje rolę lasów w rozwoju sektorów powiązanych i dlatego podkreśla znaczenie wspierania upraw drzew nektarodajnych, co pomaga także w procesie zapylania;
95. uważa, że niektóre zagadnienia dotyczące przemysłu leśnego mają globalny wymiar, w szczególności nielegalne wycinanie drzew, wzywa zatem Komisję do szerszego wspierania sektora leśnego na forum odpowiednich organów międzynarodowych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (FLEGT = egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa).

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

96. zwraca uwagę, że rośnie popyt na biomasę, zwłaszcza drewno, wobec czego z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji i państw członkowskich mające na celu wspieranie krajów rozwijających się w działaniach zmierzających do poprawy polityki leśnej i ustawodawstwa dotyczącego leśnictwa, w szczególności w ramach REDD+ ⁽¹⁾ (redukcja emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów);

97. zachęca Komisję do opracowania planu działań w dziedzinie wylesienia i degradacji lasów z myślą o realizacji celów określonych w jej komunikacie w sprawie wylesienia, o co apelowano w siódmym programie działań w zakresie środowiska; uważa, że ważne jest zapewnienie nie tylko ochrony istniejących lasów i zarządzania nimi, ale także ponownego zalesienia obszarów, które obecnie są wylesione;

98. uważa, że należy osobno odnieść się do potrzeby szeroko zakrojonego zalesiania regionów, które ucierpiały w wyniku powtarzających się pożarów lasów;

Wdrożenie i sprawozdawczość

99. przypomina, że wdrożenie strategii leśnej UE powinno być wieloletnim, skoordynowanym procesem, w którym należy uwzględnić opinię Parlamentu Europejskiego, i że wdrożenie to powinno być skuteczne, spójne i niebiurokratyczne;

100. wyraża żal, że proces wdrożenia rozpoczął się częściowo jeszcze zanim Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko, i uważa, że takie działanie jest niezgodne z celem zakładającym lepszą koordynację strategii politycznych związanych z leśnictwem, określonym przez Komisję w tekście strategii;

101. uważa, że nowa strategia powinna ustanowić powiązania między strategiami i planami finansowania Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz zwiększyć spójność na poziomie planowania, finansowania i wdrażania działań międzysektorowych;

102. apeluje o sprzyjające włączeniu, dobrze zorganizowane i wyważone wdrożenie strategii;

103. uważa w związku z tym, że należy wzmocnić uprawnienia Stałego Komitetu ds. Leśnictwa i zapewnić mu większe środki, aby podczas wdrażania nowej unijnej strategii leśnej na szczeblu UE Komisja mogła w pełni korzystać z fachowej wiedzy państw członkowskich; wzywa Komisję Europejską do wystarczająco wczesnego zasięgnięcia opinii Stałego Komitetu ds. Leśnictwa, przed pojawieniem się jakiegokolwiek inicjatywy lub projektu tekstu wywierającego wpływ na gospodarkę leśną i przemysł drzewny;

104. podkreśla istotną rolę grupy dialogu obywatelskiego w dziedzinie gospodarki leśnej i korka oraz innych właściwych podmiotów i wzywa do zapewnienia ich właściwego zaangażowania we wdrażanie strategii;

105. uważa, że przekrojowy charakter problematyki związanej z leśnictwem wymaga od poszczególnych służb Komisji wewnętrznej współpracy podczas uwzględniania środków mogących mieć wpływ na specyfikę zrównoważonej gospodarki leśnej i powiązanych z nią gałęzi przemysłu; wzywa zatem DG ds. Środowiska, DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu, DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, DG ds. Energii, DG ds. Badań Naukowych i Innowacji oraz inne zainteresowane dyrekcje generalne do współpracy strategicznej mającej na celu skuteczne wdrożenie strategii poprzez ściślejszą koordynację i intensywniejszą komunikację;

106. uważa, że w związku z opracowaną przez Komisję listą priorytetów w dziedzinie wzrostu, zatrudnienia i inwestycji we wdrażaniu nowej strategii leśnej UE za priorytetowe należy również uznać wspieranie konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju sektora leśnego, wspieranie obszarów wiejskich i miejskich, poszerzanie wiedzy, ochronę lasów i ich ekosystemów oraz wspieranie koordynacji i komunikacji, a także większe zrównoważone wykorzystywanie drzewnych i niedrzewnych produktów leśnych;

107. zwraca się do Komisji o uzupełnienie strategii o solidny plan działań zawierający konkretne środki oraz o przedstawianie Parlamentowi corocznego sprawozdania z postępów w realizacji konkretnych działań przewidzianych w strategii;

108. opowiada się za powołaniem komisji w poszerzonym składzie, tworzonej przez komisje AGRI, ENVI i ITRE, aby można było przeprowadzić wyważoną debatę na temat postępów we wdrażaniu nowej strategii leśnej UE;

o

o o

109. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Program na rzecz redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów: <http://unfccc.int/methods/redd/items/7377.php>.